

XV TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine 5Mo 30:10-14)

Lugemine viiendast Moosese raamatust:

Neil päevil ütles Mooses Iisraeli rahvale: “Kuula Issanda, oma Jumala häält ja pea tema käske ja seadusi. Pöördu Issanda, oma Jumala poole kõigest südamest ja hingest. Sest see on käsk, mille ma sulle täna annan, mis ei käi üle sinu jõu ega ole sulle kättesaamatu. See pole kõrgel taevas, et sa peaksid ütleva: “Kes läheks meie eest taevasse ja tooks selle meile, et me saaksime seda kuulda ja täita?” See pole ka merede taga, et sa peaksid ohkama: “Kes küll läheks merede taha ja tooks selle käsu meile, et me saaksime seda kuulda ja täita?” Vaid see sõna on sulle väga lähedal – sinu suus ja sinu südames – ning seda saad sa täita.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 69:14.17. 30-31. 33-34 36-37)

R: Oma suures helduses, Issand, võta mind kuulda.

Ma tulen sinu juurde palvega, Issand, sinu hea meele ajal,
oma suures helduses vasta mulle, mu Jumal, minu ustav abimees.

Issand, võta mind kuulda oma armus ja helduses,
oma suure halastuse pärast vasta mulle.

R:

Ma olen viletsuses ja täis valu,

Jumal, Sinu abi kaitsku mind.

Kiituselaulus ma tõstan kõrgeks Jumala nime,
tänu laulus ma ülistan teda.

R:

Vaadake, teie, maharõhutud, ja rõõmustage:

teie süda, kes te nõuate Jumalat taga, jääb elama!

Sest Issand võtab vaeseid kuulda ega põlga ära vangisoliijaid.

Kiitku teda nii taevas kui maa, meri ja kõik, mis seal liigub.

R:

Sest Jumal päästab Siioni

ja ehitab Juuda linnad jälle üles.

Tema sulaste järelpõlv pärrib maa

ja need, kes armastavad tema nime, jäävad elama.

R:

(Teine lugemine Kl 1:15-20)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast koloslastele:

Kristus on nähtamatu Jumala võrdkuju, esmasündinu, kes on sündinud enne kõike loodut. Sest tema läbi on loodud kõik, mis on taevas ja maa peal, mis nähtav ja mis nähtamatu, olgu (inglite koorid) “troonid” või “ülemused”, “valitsused” või “meelevallad” – kõik on loodud tema kaudu ja tema jaoks. Tema ise on aga enne kõike loodut, ja kõik, mis püsib, püsib temas ning tema on ihu pea, aga ihu – see on kirik. Tema on algus, esmasündinu surnute hulgast; tema on enne kõiki. Sest Jumal on arvanud heaks oma kõiges täiuses tema sees elada ja lepitada tema läbi enesega kõik – nii maapealsed kui taevased, siis, kui ta on Kristuse ristivere läbi rahu teinud.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 14:23)

Halleluuja. Kes mind armastab, see elab minu sõna järgi,

minu Isa armastab teda ja tema juurde me tuleme. Halleluuja.

(Evangeelium Lk 10:25-37)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal tahtis üks seadusetundja Jeesust proovile panna. Ta tõusis püsti ja küsis: “Õpetaja, mida ma pean tegema, et ma pälviksin igavese elu?” Jeesus ütles talle: “Mis seaduses kirjas seisab? Kuidas sa sealt loed?” Aga tema vastas: “Armasta Issandat, oma Jumalat kõigest südamest, kõigest hingest, kõigest jõust ja kogu mõistusega, ning oma ligimest nagu iseennast.” Siis Jeesus ütles talle: “Sa oled õigesti vastanud, tee nii ja sa jääd elama.”

Aga tema tahtis veel suuremat õigust kätte saada ja küsis Jeesuselt: “Kes siis on minu ligimene?”

Jeesus vastas: “Üks inimene läks Jeruusalemmast alla Jeeriko poole ja sattus röövlite kätte. Kui need olid ta paljaks röövinud ja teda peksnud, läksid nad minema ja jätsid ta poolsurnult maha.

Juhtumisi tuli keegi preester sedasama teed, aga kui ta teda nägi, läks ta temast kaarega mööda.

Nõndasamuti ka leviit, kes teda märkas, kuid ometi edasi läks. Siis aga tuli sama teed üks

samaarlane. Kui ta sellesse paika jõudis ja maaslamajat nägi, hakkas tal temast kahju; ta astus ligi,

sidus mehe haavad, valas nende peale õli ja veini, tõstis ta oma veolooma selga ja viis ta öömajale ning kandis tema eest hoolt. Aga järgmisel hommikul andis ta majaperemehele kaks teenarit ja ütles: “Kanna tema eest hoolt, ja kui sa peaksid veel tema peale midagi kulutama, selle maksan ma sulle tagasiteel.” Kes neist kolmest oli sinu arvates ligimene sellele mehele, kes oli sattunud röövlite kätte?” Kirjatundja vastas: “See, kes tema peale halastas.” Jeesus aga ütles talle: “Mine siis ja tee nõndasamuti.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, juba üle kahe aasta elab kogu maailm Covid-19 nimelise viiruse hirmu all. Õnneks ei ole selle ohtlikkus olnud siiski võrreldav keskajal möllanud katkuepideemiaga, kuid teisalt on sedatüüpi viirushaigustele kunstliku piiri panek, nagu näha, üsna lootusetu üritus isegi tänapäevaste võimaluste juures.

Sellegipoolest on karantiin, haigete eraldamine tervetest, ikkagi üks tõhusamaid abinõusid nakkushaiguste leviku tõkestamiseks. Nii ei tohi teistele appi minnes unustada turvameetmeid, et haige inimese aitamise nimel ei satuks me ise haigete sekka.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, üks inimene läks Jeruusalemmast alla Jeeriko poole ja sattus röövlite kätte. Kui need olid ta paljaks röövinud ja teda peksnud, läksid nad minema ning jätsid ta poolsurnult maha... Või nii, aga kust oleks samaarlane, kes selle õnnetu leidis, pidanud seda teadma? Ta oleks võinud ka täiesti loogiliselt arvata, et maaslamaja nõrkuse põhjuseks on nakatumine ohtliku haigusega. Näiteks pidalitõbiste puhul teati juba Jeesuse kaasajal, et nad tuleb saata väljaspoole asulaid, nad peavad kandma kapuutsi ja klõbistit ning inimestele lähenedes hüüdma hoiatuseks: “Roojane, roojane”.

Kui nüüd teadvusetu lamaja oleks olnud tõesti nakkusekandja, oleks too samaarlane viinud temalt saadud haiguse kõigepealt võõrastemajja ja pärast, oma teekonda jätkates, kõikjale, esmajoones oma perekonnale ja äripartneritele. Meenutagem kasvõi eurooplaste poolt XIX sajandil Ameerikasse toodud rõugeepideemiat, mis hävitas poole sealsest põlisrahvast, sest nende seas oli kombeks haigeid külastada ja neile toeks olla.

Kui tegu oleks olnud ohtlikult haigega, siis oleksid ju hoopis preester ja leviit tema suhtes õigemini käitunud kui halastaja samaarlane. Looduse loogika põhinebki ju julmal tõhususel, et haigusenõrgad elusolendid jäetakse suurema või jäävad nad kiskjate saagiks, kelle organism on saaklooma mikroobidele tihti immuunne.

Armsad õed ja vennad, apostel Paulus on öelnud: “Ma olen saanud juutidele juudiks, et võita juute, (ja) Seaduse all olijatele olen saanud seadusealuseks, et võita seadusealuseid. Seaduseta olijatele ma olen saanud seadusetuks – et võita neid, kes elavad Seaduseta. Nõrkadele ma olen saanud nõrgaks, et võita nõrku. Ma olen kõigile saanud kõigeiks, et igal juhul mõned päästa.” (1Kr 9:20-21) – nii kirjutab Paulus korintlastele.

Kahtlemata on evangeeliumi kuulutamisel tähtis osa sotsiaalse usaldusvääruse põhimõttel, et esinejal on kuulajate seas suurem veenmisjõud, kui ta näeb välja nendega samast ühiskonnakihist, samu huve esindavana ja samamoodi riietuva isikuna. Kuid selle printsiibi kehtimisel on piirid: näiteks kui sa ei oska ujuda, siis pole kasu uppujale appi minemisest, et suures solidaarsuses temaga üheskoos ära uppuda. Samamoodi ei veena ise patuseks saamine teisi patuseid pöörduma, nagu ka koos haigetega haigeks jäämine ei tee neid terveks.

Üks moraalne järeldus, milleni tänane evangeelium meid kahtlemata juhatab, on tõik, et armastades ja halastades ei tohi mõistust välja lülitada, muidu võib hea asemel sündida hoopis midagi halba. Kuid vahel me läheme ikkagi inimlikkuse nimel appi ka riskantses olukorras, ja siis jääb üle vaid loota, et meil on aitajatena sama palju õnne kui halastajal samaarlasel.

Aamen.